

πειαν τῆς ἀνάγκης ταύτης ἐπενοήθη ἡ Θ. λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Θεῶν Δώρων. Ἀπεφασίσθη δηλαδή ὅπως κατὰ τὰς Θ. λειτουργίας ἐκάστου Σαββάτου καὶ Κυριακῆς ἀγιάζονται καὶ ἄλλοι δύο ἢ τρεῖς ἅγιοι ἄρτοι ἵνα χρησιμεύουν οὗτοι πρὸς κοινωνίαν τῶν πιστῶν κατὰ τὴν ἐκάστοτε ἐπομένην Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἢ καὶ ἑορτὴν π. χ. τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων, ἁγίου Ἀλεξίου κλπ. ἂν συνέπιπτον καὶ αὗται ἐντὸς τῆς ἐπομένης ἐβδομάδος. Ἐπειδὴ ὅμως διὰ τὰ κοινωνήσουν οἱ πιστοὶ κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἔπρεπε φυσικὰ τὰ τελεσθῆναι εἶδος τι θείας λατρείας ἐγένετο ἡ σύνθεσις τῆς λεγομένης λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων μετὰ τὴν τέλεσιν τῆς ὁποίας ἐκοινωνοῦν τῶν προηγιασμένων ἀρχάντων μυστηρίων ἅπαντες. Ἡ θεία λειτουργία ὄθεν τῶν Προηγιασμένων ἀναπαράσιτος μᾶλλον θείας λειτουργίας εἶναι καὶ ὄχι κυρίως θεία λειτουργία καθ' ὅτι κατ' αὐτὴν δὲν ἀγιάζονται ἀλλ' ἀπλῶς μεταδίδονται τὰ ἤδη προηγιασμένα ἅγια δῶρα. Ὡστε εὐνόητον ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι ἡ θεία λειτουργία αὕτη ἔχει τὴν ἀρχὴν τῆς ἀπὸ τῶν πρώτων Χριστιανικῶν αἰώνων, ἀλλὰ φέρονται ὡς συνθένται ταύτης ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Σέργιος ἢ ὁ Ἐπίσκοπος Ρώμης Γρηγόριος ὁ Διάλογος κατ' ἄλλους, ἴσως διότι οὗτοι διεμόρφωσαν καὶ ἐτελειοποίησαν τὸ περιεχόμενον ταύτης. Ἡ θεία λειτουργία αὕτη εἶνε λιαν ἰδιόρρυθμος καὶ συγκινητικὴ. Εἶνε ἀναποσπασίτως συνδεδεμένη μετὰ τοῦ ἑσπερινοῦ ἐξ οὗ συνάγεται ὅτι πάλαι ἐτελεῖτο κατὰ τὸ Ἀποστολικὸν ἔθος τὸ ἑσπέρας μετὰ δὲ τὴν θείαν κοινωνίαν καὶ περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἔτρωγον ὄλιγον οἱ τότε Χριστιανοὶ οἱ νηστεύοντες ὄχι μόνον κατὰ τύπους ἀλλὰ καὶ κατ' οὐσίαν. Ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀναγνωσθῆ ὁ ὄρθρος καὶ αἱ ὄρα καὶ δὴ μετὰ τὸ τέλος τῆς Θῆς ὄρα γίνεται ἀπόλυσις, καὶ κατόπιν ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἢ ἢ πένθημα ἱερὰ ἄμφια λέγει τὸ εὐλόγημην ἢ βασιλεία τοῦ Πατρός... καὶ ἀπὸ τότε ἀρχίζει ἡ λειτουργία. Ἀναγιγνώσκεται ὁ Προοιμιακὸς ψαλμὸς τοῦ ἑσπερινοῦ (εὐλόγη ἢ ψυχὴ μου τὸν Κύριον...) λέγονται τὰ εἰρηνικά καθ' ἃ ἀντὶ τῶν ἀντιφώνων (ταῖς πρεσβείαις...) ἀναγιγνώσκεται ὁ 118 ψαλμὸς (Πρὸς Κύριον...) εἰς τρεῖς στάσεις, καθ' ἃς γίνονται αἱ τρεῖς αἰτήσεις. Τότε ὁ ἱερεὺς λέγων τῶν δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν... συνεχῶς μεταφέρει τὸν ἅγιον ἄμνον ἀπὸ τοῦ ἁγίου Κουβούκλιον, τὸ ὁποῖον εἶνε ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, μετ' ἄκρας σιγῆς καὶ κατανύξεως εἰς τὴν Ἁγίαν Πρόθεσιν ἐνθα καλύπτεται. Μετὰ ψάλλεται τὸ Κύριε ἐκέκραξ... μετὰ τῶν τροπαρίων τῆς ἐπομένης ἡμέρας καὶ γίνεται ἡ εἴσοδος ἄνευ Ἐθαγγελλίου ἐκτὸς ἂν εἶνε ἑορτὴ, καὶ ψάλλεται τὸ φῶς ἱλαρόν... καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας ἐκ τῆς Ἐννέσεως καὶ τῶν Παροιμιῶν. Ὁ ἱερεὺς κρατῶν τότε τὸ θυμιατὸν καὶ λαμπάδα λέγει: Σοφία ὀρθοί, φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι—Σοφία μεθ' ὃ ψάλλεται

συγκινητικώτατα πρῶτον ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ κατόπιν ὑπὸ τῶν ψαλιτῶν καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ ἱερέως τὸ κατευθυνθῆτω ἢ προσευχὴ μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου... καὶ ἂν μὲν εἶνε ἑορτὴ ἀναγιγνώσκεται Ἀπόστολος καὶ Ἐθαγγέλιον ἄλλως ἄμέσως ἢ Μ. Συναπτὴ καὶ αἱ εὐχαὶ τῶν κατηχουμένων μεθ' ὃ ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ ψάλλεται τὸ ἐξῆς κατανυκτικώτατον: «Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσι· ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς Δόξης. Ἴδοὺ θυσία μυστικὴ τετελειωμένη δορυφορεῖται· πιστεῖτε καὶ πρόθω προσέλθωμεν ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλουῖα.» Ἡ Μ. Ἐίσσοδος γίνεται ἤδη σιωπηλῶς κεκαλυμμένου ὄντος τοῦ ἱερέως καὶ μηδεὶς μνημονεύοντος καθ' ὅτι δὲν ἐξάγονται μερίδες κατὰ τὴν λειτουργίαν ταύτην τοῦ ἄμνου ὄντος προηγιασμένου. Μετὰ ταῦτα ἐπακολουθεῖ τὸ πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν ἡμῶν δέησιν... καὶ ἀμέσως τὸ πάτερ ἡμῶν... παραλείποντο τοῦ ἱερατεύω... καὶ τῶν περὶ τῶν ἁγιασμῶν τῶν Θ. Δώρων εὐχῶν καὶ ἐκφωνήσεων. Εἶτα τὸ Πρόσχωμεν τὰ προηγιασμένα ἅγια τοῖς ἁγίοις μεθ' ὃ τὸ κοινωνικὸν ἄρτον οὐράνειον καὶ ποτήριον ζωῆς γεύσαθε καὶ ἴδετε ὅτι Χριστὸς ὁ Κύριος».

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ἀναγιγνώσκονται αἱ εὐχαὶ τῆς Τραπέζης («Ἐὐλόγησω τὸν Κύριον») καὶ «Ἐψώσωσε ὁ Θεὸς μου» καθ' ὅτι περὶ τὸ ἑσπέρας καὶ μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν οἱ ὄντως ἅγιοι τῶν πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων λιτῶς ἔτρωγον. Ἴδοὺ ἐν ὀλίγοις τὰ περὶ τῆς θείας λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων εἰς τὸ ἐπόμενον ἐκτενέστερον γενικῶς περὶ θείας λειτουργίας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐπειδὴ ἤρξατο ἡ ἐκτύπωσις τῶν ταινιῶν μετὰ τὸ νόματα τῶν κ. κ. συνδρομητῶν μας καὶ ἐπειδὴ ἀπεφασίσμεν μετὰ τινα χρόνον τὰ ἐκδίδωμεν τὸ περιοδικὸν μας καὶ πάλιν ἀνὰ δεκαλενθήμερον καὶ ἐμφανίσωμεν οὕτω τοῦτο ἀσπίστερον καὶ ἐπωφελέστερον παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας εἰσεῖν τὰς συνδρομὰς τῶν τὰς ἀποστείλων τὸ συντομώτερον ἵνα γνωρίζωμεν τοὺς μονίμους καὶ θετικούς συνδρομητὰς μας.

ΟΣΟΙ εὐχαριστοῦνται ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ περιοδικοῦ μας τὰ τὸ συνιστοῦν καὶ εἰς ἄλλους ἵνα οὕτω διαδίδηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου καθ' ὅτι οὕτω πολεμεῖται ἀποτελεσματικῶς καὶ ἡ ἑυπαρογραφία ἣτις ἀτυχῶς κατέκλυσε τὴν κοινωνίαν μας.

Εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ὑπάρχουν αἱ ἐξῆς ἐκδόσεις μας. Ἡ Θεότης τοῦ Χριστοῦ δραχ. 4. Ἡ περὶ Θεοῦ ἰδέα δραχ. 4. Ὁρθ. Χρ. Κατήχησις δρα. 4. Ὁ Παπαμαρκος δρα. 3. Αἱ Παιδικαὶ Συμβουλαὶ δρα. 3. Ἀπολυτίκια καὶ ἔξαποστειλάρια δρα. 3. Παρακλήσεις Ἀποστ. Ἀνδρέου καὶ Ἁγ. Αναργύρων ἑκάστον δρα. 2. Ἡ Μέθη δρα. 2. Ὁ Γερμανὸς δρα. 2. Ἡ Νηηστεία δρα. 2. Ἡ Ψιχὴ δρα. 2. Ἡ θεοπνευστία τῶν Γραφῶν δρα. 2. Ὁ Σοσιαλισμὸς καὶ Χριστιανισμὸς δρα. 2. Ὁ Πνευματισμὸς δρα. 2. Αἱ πλάναι τῶν Χιλιαστῶν δωρεάν. καὶ ἄλλα θεολογ. βιβλία.